

det er i den gruppe, som har de uddannelser, som efterspørges. Men vi gør meget, og jeg glæder mig som sagt til, at vi får mulighed for her at informere Folketingsudvalget om det, der rent faktisk finder sted.

Men så vil jeg sige, at noget af det, som bekymrer mig lidt, er – synes jeg – at man blander noget sammen fra nogle af de andre indlæg, når man taler om andelen. For når vi taler om etniske grupper eller »af anden etnisk herkomst«, måler vi jo altså ikke ud fra hudfarven, det må jeg sige med det samme. For det er jo så en gruppe, om jeg så må sige, som har en anden etnisk baggrund. Der noterer vi altså ikke, hvilken hudfarve man nu engang har, så man kunne gå ind i statistikken og sige: Jamen vi har så mange, der er sorte, så mange røde, så mange, der er gule, og så mange, der er hvide. Det gør vi ikke.

Helt galt bliver det, hvis man også her taler om, at nu har vi også et mål for det, når det gælder den andel, der skal være af dem, der så har en bestemt religion eller tro eller politisk anskuelse eller seksuel orientering. Så jeg vil bare sige, at her har vi ikke noget mål for, at man skal vide noget om det. Vi mener ikke, man ved en ansættelse skal vide, hvilken politisk anskuelse eller tro ansøgeren har.

Kl. 11.25

Det er jo lige før, man hørte om noget, der hedder kvotetildeling nu eller en målsætning, og at der her skulle gælde et særligt mål. Det undgår vi jo fuldstændig ved at sige, at alle – alle – der måtte have en interesse, kan søge stillingen. Vi har altså ikke noget mål om, hvilken andel det ellers skal være, for det vedrører overhovedet ikke den statslige ansættelsesmyndighed, hvilken politisk observans en ansøger har, eller hvilken tro en ansøger har, eller hvilken seksuel orientering en ansøger har.

Derfor mener jeg – det er i hvert fald min måde at se humanisme på – at så er det rigtige, at alle kan søge en stilling. Så kan man sige, ja, men man kunne jo godt nævne noget. Hvis jeg virkelig skal provokere, kunne jeg sige, at hvis man søger og siger, nu er det både for mænd og kvinder – og det skulle det gerne være – så skriver man jo heller ikke i en bundtekst, at kvinder også er mennesker. Det tager jeg som en forudsætning i virkeligheden; den position har vi – om jeg så må sige – forladt for hundrede år siden. I virkeligheden gør vi tit og ofte mere skade end gavn ved overhovedet at nævne noget i en bundtekst af det, som er en selvfølgelighed i det danske samfund.

For mig betyder alle *alle*, og det er det mest udtømmende begreb, og så må man på anden vis se, hvad man så egentlig gør for at ansætte alle.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det er for at rette en misforståelse. Jeg tror ikke, der er nogen af os, der har ment, at resultatkontrakter ikke skulle indeholde målsætninger. Jeg synes, det er sådan en underlig plat – for at sige det lige ud – måde at argumentere på. Det er der ikke nogen, der har sagt. Det, vi har diskuteret, er, hvilke mål og hvad der måles, men ikke at der ikke skulle være nogen resultater og resultatkontrakter. Det har i hvert fald ikke ligget i mit udsagn.

Så siger finansministeren, at der ikke er nogen mål. Nej, men samtidig står han og praler af, at man ansætter dobbelt så mange med en anden etnisk baggrund end dansk i den offentlige sektor. Så et eller andet sted er der jo altså en ambition om, at man måske skal gøre noget ved det her, og så kan man ikke samtidig sige, at der ikke er noget mål. Man har i hvert fald en fornemmelse af, at der skal gøres et eller andet.

Det er så mere end procentandelen i befolkningen. Ja, på samme måde kan man sige, at hvis man har ansat et par kvindelige departementschefer sådan i træk, så ville det også være mere end en eller anden procentandel generelt, fordi man ikke lige kunne ansatte mænd, når man ansatte et par kvinder. Det er jo, fordi man vil rette op på en fundamental skævhed, at man gør noget. Hvis man overhovedet vil rette op på en fundamental skævhed, er man nødt til at overansætte inden for en gruppe, ellers ændrer man ikke den skævhed, der eksisterer i forvejen.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg må lige sige, at der var nogle, der meget voldsomt kritiserede, at vi i resultatkontrakter kunne have et tal f.eks. for, hvad det er for en målsætning, vi har. Vi har jo tilkendegivet også her, at den målsætning, vi har, i virkeligheden er, at den afspejling, som man ser uden for de statslige mure, også er den, man ser inden for – altså af befolkningssammensætningen.

Der kan jeg forstå, at der er nogle, der er meget pikerede over, at man kunne sætte sådan en målsætning op. Jeg er da glad for at høre, at det så ikke er alle, der mener det.